

Illa er mett

Oddagrein

Týsdagin legði landsstýrið fram eina eyka-játtan afturat. Tá henda eykajáttanin er samtykt, eru tilsamans játtaðar 112 milliónir krónur á eykajáttanum í ár. Enn eru triggir mánaðir eftir av árinum, og tað kann lættliga henda, at upp aftur meiri verður játtað, áðrenn árið er farið. Tað er gott, at skipanin við eykajáttanum er komin í eina fasta legu, so vit vita, hvussu nógv tey ymisku máls-økini, og teir ymisku stovnarnir, kosta at reka. Men tá tað er sagt, skal leggjast afturat, at tað er illa mett, tá tað hevur verið neyðugt at játta meiri enn hundrað milliónir krónur afturat í árinum.

Nú verður upplýst, at í nógvum førum er talan um lógarbundnar útreiðslur, og hesum slepst ikki undan at játta pening. Júst tá talan er um lógarbundnar útreiðslur, átti at borið til at rokna eitt sindur neyvri. Vit vita talið av t.d. fyritiðarpensjónistum, og vit vita, hvussu nógv teir fáa, so tað skuldi ikki verið so ringt at rokna út. Í øllum førum hevði ein av teimum „gomlu bókhaldarunum“ klára paragraffirnar, sum fíggarleiðarar við teld-utøkni og als kyns programmum hava torført við at klára.

Hinvegin kunnu vit ikki vara okkum ímóti óvæntaðum útreiðslum. T.d. er neyðugt at økja játtanina til banaforsorg. Barnaverndin krevur meiri pening, tí so nógv børn eru illa fyri. Hetta ljóðar óhugnaligt og sjálvandi skal peningur játtast at fáa slík viðurskiifti upp á pláss. Áhugavert hevði verið at fingið at vita, hvat bagir. Arbeidsloysið er minkað, og tey flestu hava aftur fingið arbeiði. -Er talan um vánaliga bústaðarviðurskiifti, mis-brúk, drukk ella hvast?

Annars varð við spenningi hugt eftir, um uppskot varð um at játta dagpeningaskip-anini meiri pening. Vit minnst, at lands-stýrissamgongan feldi andstöðuuppskotið at broyta lógina um dagpening, so tímalønt eisini fingi dagpening frá fyrsta degi. Grundgevingin var, at bíðast skuldi eftir arbeiðnum hjá eini nevnd, sum skuldi endurskoða hesi viðurskiifti. Enn er eingin frágreiðing komin, og enn eru tímalønt fyri vanbýti, um vit samanbera við fólk í føstum arbeiði. Ein skamblettur fyri okkara væl-ferðarsamfelag. Spurningurin er altíð, hvussu vit raðfesta og hvat hava vit ráð til.

Peningurin floymir inn í landskassan og yvirskotið verður helst aftur í ár meiri enn ein hálv milliard krónur. Sjálvandi skulu vit hava rygg at standa ímóti, so ov nógvur peningur ikki fer í umfar, men sosialir skeiv-leikar eiga vit at rætt. Men higartil kunnu vit staðfesta, at hetta landsstýrið hevur ikki raðfest sjúkratrygdina hjá vanliga føroying-inum serliga høgt!

Sosialurin

Viðmerking:

»Múttari« á løgtingsskrivstovuni

Rokning til skattaborgaran kr. 400.000!

Tann 19. september varð eitt søguligt uppskot lagt fram á ting. Landsstýrið b iður um eina eykajáttan upp á kr. 400.000.

Orsøkin fyri hesum upp-skoti er dokumenterað í hesi grein. Hon er í sínum ein-feldi tann, at landsstýris-málanevndin hevur tikið eitt mál til viðgerðar viðvíkj-andi umsittingina av ávísum almannamálum. Men nevndin sum letst at hava eina slíka umsorgan fyri um Helena hevur fylgt galdandi reglum hevur í síni viðgerð av málinum ikki fylgt síni egnu reglugerð.

Grundgevingin fyri at hetta ikki er gjørt er óhoyrd. Hon er samb. Edmund Joensen, at lögfrøðingarnir á løgtingsskrivstovu hava noktað fyri at arbeiða samb. eina av nevndini samtykta starvsskipan.

Grundgevingin hjá teim-um er eins einastandandi. Lögfrøðingarnir vilja ikki gera ta í starvsskipanini ásettu niðurstøður »tí hesar verða brúktar politiskt«. Til hetta er at siga, at niðurstø-ur sum veruliga eru lögfrøð-isliga undirbygdar kunnu sjálvsagt tola eina og hvørja viðgerð. Og tað man vera her hundurin liggur grivin. Avrikini hjá lögfrøðingum tola nevniliga ikki at verða hildin upp ímóti ljósinum.

Undirritaði havi fleiri ferðir dokumenterað hvussu teir í stríð við tær fremstu meginreglurnar fyri eitt fólkaraði hava lagt navn til eitt lögfrøðisligt grundarlag, sum skal fritaka landsstýr-ismenn frá skyldina satt at siga fyri tinginum. Ein av

niðurstøðunum hevur verið, at tað ongan týðning hevur fyri viðgerðina av einum lógarmáli á tingi, at lög-maður/landsstýrismaður gevur tinginum lögfrøðis-ligar skeivar upplýsingar!

Tað er upplagt at ein slík niðurstøða hvørki tolr pol-itiska ella aðra viðgerð. Hetta er tann frágreiðing, sum Edmund Joensen herfyri gav í »Dimmalaætting« um orsøkina til at starvsskipanin ikki verður hildin. Og hon er at lög-frøðingarnir á løgtingsskrivstovuni nokta at arbeiða eftir henni! Á øllum øðrum arbeidsplássum vildi ein slík noktan ført til uppsøgn og burturvísing í stundini.

Men landsstýrismálanevndin, sum umboðar »vesta vald« og sum er mannað av trimum fyrrverandi lands-stýrismonnum, letur seg siga! Slík undanstökkin man vera søguliga og vildi, óneyðugt at siga, verið ómøgu-lig í einum tingi. Men letur seg opinbart gera í einum »tingi«.

Og nú kemur rokningin til løgtingið: Meira enn tvær árslønir hjá arbeiðara fyri at staðfesta um nakrar kunn-gerðir eru í samsvar við til-svarandi lógir.

Brot úr starvsskipanini hjá landsstýrismálanevndini

\$ 11 stk. 5

Nevndin ger síðan sína endaligu niðurstøðu av, hvørt hon heldur, at brot...er framt á lógina um ábyrgd landsstýrismanna.

Starvsskipanin er samtykt av nevndini 12.02.1999. Í 12 greinum ásetir hon heilt nágreiniliga manna-gongdina við viðgerðini av einum máli. Í gerðabókini hjá nevndini finst eingin samtykt um at starvsskipanin ikki skal fylgjast. Tað er ikki fyrr enn hetta málið er avgreitt, at nevndin er farin at viðgera broytingar í starvsskipanini. Men á heimasíðuni hjá landsstýris-málanevndini verður framvegis víst til upprunaligu starvsskipanina, og tá eingin onnur samtykt finst má tað vera hon sum er í gildi.

Og samb. starvsskipanina er sum tað sæst eingin ivi um, at nevndin skal gera eina niðurstøðu. Og tað finst eingin áseting í starvsskipanini um, at viðgerðin skal enda við eini frágreiðing.

Lögfrøðingarnir á løgtingsskrivstovuni gera »múttari« (Edmund Joensen) greiðir frá, at tað ber ikki til at fáa lögfrøðingamar á løgtingsskrivstovuni at koma við niðurstøðum, tí hesar verða brúktar politiskt, og tað vilja embætisfólkini hjá løgtinginum ikki vera við til. Tað er tí, at vit í landsstýrismálanevndini bert hava tveir møguleikar. Annar er at seta ein kanning-arstjóra og hin er at gera eina frágreiðing. Hetta er tann frágreiðing, sum Edmund Joensen herfyri gav í »Dimmalaætting« um orsøkina til at starvsskipanin ikki verður hildin. Og hon er at lög-frøðingarnir á løgtingsskrivstovuni nokta at arbeiða eftir henni! Á øllum øðrum arbeidsplássum vildi ein slík noktan ført til uppsøgn og burturvísing í stundini. Men landsstýrismálanevndin, sum umboðar »vesta vald« og sum er mannað av trimum fyrrverandi lands-stýrismonnum, letur seg siga! Slík undanstökkin man vera søguliga og vildi, óneyðugt at siga, verið ómøgu-lig í einum tingi. Men letur seg opinbart gera í einum »tingi«.

Allir 32 løgtingsmenn hava »passivt« góðtikið hesa óhoyrdu framferðina hjá landsstýrismálanevndini og hennara embætisfólki. Nú skal hvør einstakur

Óli Jacobsen

Nr. 181 - 21. september 2000

tíðindablaðið *sosialurin*

Tunfiska - ævintýrið hjá føroyingum liðugt

– Fiskiskapurin hjá tunfiskaskipunum undir Føroyum er bara versnaður seinastu árin. Í ár er púra onki at fáa og nú haldi eg at tað er liðugt, sigur Guttormur Djurhuus, sum hevur verið vísindaligur eygleiðari við tunfiskaskipi øll árin

ÁKI BERTHOLDSEN

Tunfiskurin undir Føroyum verður ikki ta ævintýr, ið summi høvdu vónað.

Tvørturimóti tikist, sum um ævintýrið er liðugt, longu áðrenn tað er byrjað.

Tað er í hvussu so er niðurstøðan hjá Guttormi Djurhuus.

Fáur kennir meiri til fiski-skapin eftir tunfiski undir Føroyum, tí hann hevur øll fyra árin, tunfiskur er fisk-aður undir Føroyum, verið vísindaligur eygleiðari um-borð á tí eina av skipinum, tí japanska skipinum, Koei Maru 58.

Hann er júst farin nýggjan túr við skipinum fyri at fáa

um endan á hesi vertíðini eisini.

Hann sigur, at eftir at hava fylgt við gongdini hesi seinastu árin, er hann kom-in til ta niðurstøðu, at tað er liðugt við tunfiska-fiski-skapinum undir Føroyum.

Hendan niðurstøðan er uttan iva eitt stórt vónbrot hjá mongum, tí tey eru ikki so fá, sum hava mett tann sera virðismikla tunfiskin sum eitt munandi íkast til vanliga fiskiskapin og sam-felagsbúskapin sum heild.

Trý japansk skip hava fiskað tunfisk undir Føroy-um hesi árin og tilsamans fingi tey 225,5 tons undir Føroyum í 1997, í 1998 fiskaðu tey 173,9 tons, í 1999 fingi tey ikki meiri enn 107,6 tons.

Men í ár hevur bara tað eina skipið, Koei Maru 58, verið undir Føroyum og tað hevur, sum sagt bara fingið

500 kilo.

Samstundis, sum nøgdin er minkað, hevur støðdin á fiskinum eisini verið mink-andi hvørt ár.

Tvey onnur skip fiska tunfisk undir Føroyum, Sel-nes av Tvøroyri og Leit-isstein úr Hósvík.

Tað ber ikki til at fáa at vita, hvussu nógv tey skip-ini hava fiskað.

Men tað skilst, at hjá teimum hevur verið minst líka vánaligt sum hjá Koei Maru 58.

Tunfiskavertiðin undir Føroyum endar um mánað-arskiftið oktober, november. – Sjálvandi kann eitt undur henda hendan síðsta mánaðin av vertíðini, sum

kann pynta tølina í ár eitt sindur, sigur Guttormur Djurhuus.

– Men tað er onki, sum bendir á, at tað fer at hendir nøkur broyting hendan síðsta mánaðin verður, leggur hann afturat.

Í øllum førum væntar hann ikki, at fiskiskapurin í ár verður meiri enn helvtin av fiskiskapinum í fjør, í besta føri.

Stovnurin ovfiskaður Guttormur Djurhuus sigur, at hann er sannførdur um, at gongdin undir Føroyum er ikki bara tilvildarligr munir í fiskiskapinum, sum kunnu koma fyri frá ári til ár.

–Afturgongdin hevur nú vart í fleiri ár á rað og eg ivist ikki í, at hetta er ein avleiðing av, at tunfiska-stovnurin er ovfiskaður í so stóran mun, at tað nú er onki eftir.

Sostatt er hansara niður-støða at tað er liðugt við tí føroyska tunfiskafiskiskap-inum, í hvussu so er fyribils.

– Nær fiskiskapurin kann takast upp aftur, veldst um, hvussu skjótt stovnurin kann verða mentur aftur.

Guttormur Djurhuus sig-ur, at hetta samsvarar væl við niðurstøðuna hjá einum fronskum tunfiskaserfrøð-ingi, sum longu í 1995 segði, at blivu ikki tiltøk sett í verk beinanvegin fyri at verja stovnin, beyð honum ikki bøvri.

–Hóast hesar ávaringar, er hendi onki, og avleiðingar-nar siggja vit nú, sigur tann vísindaligi tunfiskaeygleið-arin hjá Fiskirannsóknar-stovuni.

Higartil hevur fiskiskap-urin undir Føroyum bara verið royndarfiskiskapur.

Var tunfiskurin nakrantíð nakað at byggja á, tá ið hann varð uppfiskaður á royndarstigi, longu áðrenn tann veruligi fiskiskapurin byrjaði?

–Nú eru vit ikki teir ein-astu, sum fiska tunfisk. Tun-fiskurin undir Føroyum er av tí eysturatlantiska stovn-ininum, sum gýtir í Mið-jarðarhavinum og vestan-fyri Afrika og sum síðani ferðast norðureftir og eisini kemur undir Føroyar.

Og hesin stovnurin verður rættiliga tráðroyndir, bæði av japanarum, portu-guisarum, spaniolum itali-enarum og øðrum, sum fiska bæði við línu og við nót.

– Eitt nú verður rættiliga nógvur gýtingarfiskur fisk-aður við nót í Miðjarðarhav-inum.

– Tað einasta, sum vit hava gjørdu, tá ið vit fóru undir at fiska tunfisk, var at skumpa eitt lítið sindur eina óheppna gongd, sum langt síðani var byrjað.

Altjóða felagsskapurin, ICCAT, hevur átiðið sær at umsita tunfiskin, men hann hevur heldur ikki megnað at varðveita stovnin, sigur Guttormur Djurhuus.

– Men so er tað eisini tað, at tunfiskurin er so ómeta-liga virðismikil. Og ein stovnur, har fiskurin er upp í 500 krónur verður fyri kilo, hevur dømt seg sjálvan til deyðis, tí tá verður royndin so hørd, sigur Gutt-ormur Djurhuus.

Hann leggur afturat, at tann vánaligi fiskiskapurin er ikki bara undir Føroyum.

Støðan er tann sama alla aðrastaðni, bæði undir Ís-landi, á Hattonbanka á Flemish Cap og aðrastaðni.

Men nú eru nakrir fáir fiskar fingnir suður av Munkagrunninum og tí fer Koei Maru 58 at royna eina-ferð enn.

Hava fiskað 178.000 tons undir Føroyum

ÁKI BERTHOLDSEN

Átta teir fyrstu mánaðirnar í ár fiskaðu útlendsk skip tilsamans 177.615,9 tons undir Føroyum.

Men eisini donsk skip hava fiskað 7.142 tons.

Annars hava ES lond fiskað 10.282 tons av Svart-kjafiti undir Føroyum hesa tíðina.

Annars er makrelur tann fiskurin, sum útlendsk skip fiska mest av undir Føroy-um.

lendsk skip hava fiskað nógvan svartkjafit undir Fø-royum hesa tíðina, ávikavist 41.928,7 og 25.930 tons.

Men eisini donsk skip hava fiskað 7.142 tons.

Annars hava ES lond fiskað 10.282 tons av Svart-kjafiti undir Føroyum hesa tíðina.

Annars er makrelur tann fiskurin, sum útlendsk skip fiska mest av undir Føroy-um.

Og tað eru eisini russarar, sum hava fiskað mest av makreli, 8.643,5 tons.

Restina av makrelinum, 3.635 tons, hava donsk skip fiskað.

Burtursæð frá svartkjafiti og makreli, er tað bara ein viðfáningur, sum útlendsk

skip hava fiskað av øðrum fiski.

2.169 tons av longu hava tey fiskað, 1.778 tons av brosmu, 2.669 tons av kongafiski, 1.412 tons av langaspørli og 1.851 tons av toski, hýsu og brosmu til-samans.

Tilsamans hava skip úr átta londum fiskað undir Føroyum í ár.

Talan er um skip úr hes-um ES londum: Danmark, Bretlandi, Týsklandi og Fraklandi.

Annars hava russisk, norsk, Grønlandsk og Ís-lendsk skip fiskað undir Føroyum í ár.

Tilsamans hava tey brúkt 4.792 fiskidagar undir Fø-royum.

Flestar fiskidagar brúktu

norsk skip, sum brúktu 1.871 dagar, men beint í hølunum á teimum komu russisk skip við 1.740 døg-um.

Hinvegin fiskaðu týsk skip bara í 23 dagar undir Føroyum átta teir fyrstu mánaðirnar í ár og grøn-lendsk skip brúktu 48 dagar.

Av útlendskum skipum, eru tað russisk skip, sum fiska nógv mest undir Føroyum. Og nógv tað mesta av tí, tey fiska, er svartkjafur

